

РЕШЕНИЕ

№ 301

гр. Варна, 19.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ралица Ц. Райкова

при участието на секретаря Мая М. Петрова
като разгледа докладваното от Ралица Ц. Райкова Търговско дело № 20213100900621 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от Алл. Н. С., родена на ****., с адрес: *****, гражданка на Федерация Русия **срещу** „Южен съюз“ ЕООД, ЕИК 201781016, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Д-р Любен Попов“ № 28, бл. Ж, ап. 56, представлявано от управителя А.Г.И., с която са предявени обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 125, ал. 3 от ТЗ и чл. 86 от ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищцата **сумата от 30 000 лв.** – частичен иск от общо 301 500 лв., представляващи равностойността на наследствения дял от прекратеното поради смърт участие в дружеството - ответник на съдружника и съпруг на ищцата И.В.К., починал на 05.11.2020г., **ведно** със законната лихва върху посочената главница, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда – 01.09.2021г. до окончателното заплащане на задължението.

ИЩЦАТА твърди, че на 05.11.2020г. починал съпругът ѝ – И.В.К. /Акт за смърт № 170209775004601491000/, на когото тя се явява наследник по закон съгласно Свидетелство за право на наследство по закон рег. № 77/290-н/77-2021-6-56 на нотариус Л.К. и по завещание съгласно Свидетелство за право на наследство по завещание рег. № 77/290-н/77-2021-3-500 на същия нотариус. Приживе, И.К. бил съдружник в ответното дружество, поради което след смъртта му, на 22.07.2021г. ищцата отправила до другия съдружник и управител на дружеството - А.Г.И., родена на 29.03.1971г., гражданка на Федерация Русия, покана за свикване на Общо събрание (ОС), на което да бъде разгледана молбата ѝ за членство в дружеството. Според решенията, взети на ОС от 10.08.2021 г. обаче, молбата ѝ не била удовлетворена, поради което, като наследник на починалото лице, предявява обективно кумулативно съединени иски по чл. 125, ал. 3 от ТЗ и чл. 86 от ЗЗД за

заплащане на стойността на дружествения дял, полагащ се на нейния съпруг, вследствие прекратяването на неговото участие в дружеството.

В тази връзка, ищцата излага твърдения, че към датата на същото ОС, не бил изготвен счетоводният баланс, въз основа на който следвало да се уредят имуществените отношения между съдружниците. Не бил определен и размерът, и срокът, в който щяла да й бъде заплатена стойността на дела съобразно разпоредбите на ТЗ. Единствено, в т. 4 от протокола от ОС, било оформено решението на дружеството, наследницата да получи равностойността на дела на съпруга й съобразно размера на неговото участие в капитала на „Южен съюз“ ЕООД - 50%. Това, обаче можело да се случи едва след изготвяне на оценката на стойността на дела.

В исковата молба се посочва и че за 2017г., 2018г. и 2019г., ответното дружество е публикувало в Търговския регистър (ТР) декларации по чл. 38, ал. 9, т. 2 от Закона за счетоводството (ЗСч), което следвало да се тълкува в смисъл, че „Южен съюз“ ЕООД не е извършвало дейност през посочения период, поради което има и дълготрайни материални активи (ДМА). На 11.08.2021г. със Заявление с вх. № 20210811172722 и Заявление с вх. № 20210813131125 по партида на дружеството били заявени за вписване обстоятелствата, че делът на починалия съдружник щял да бъде поет от другия съдружник и че то щяло да продължи дейността си като ЕООД, както и че щели да бъдат ангажирани специалисти за извършване на оценка на дела в срок до 20.09.2021г. Било представено и доказателство за внасяне в касата на дружеството на съответната част от капитала на починалия съдружник до пълния размер от 10 лв.

По повод на вписването на тези данни, А.С. настоява, че съдружникът А.И., понастоящем едноличен собственик на капитала и управител на ответното дружество, не й е изплатила равностойността на дяловете, за да може да ги поеме, нито ги е придобила чрез договор за покупко-продажба.

Наследницата-ищец индикира и че върху недвижимите имоти, собственост на „Южен Съюз“ ЕООД, образувани от разделянето на бившите УПИ IV-792 в кв. 51 по плана на с. Близнаци, общ. Аврен, обл. Варна с площ от 1261 кв. м. и УПИ III-791 в кв. 51 по плана на с. Близнаци, общ. Аврен, обл. Варна с площ от 1261 кв. м. а именно:

А/ ПИ с кадастрален идентификатор 04426.502.72, находящ се в с. Близнаци, общ. Аврен, обл. Варна, ул. „Тунджа“ – без адм. №, с площ от 657 кв. м.;

Б/ ПИ с кадастрален идентификатор 04426.502.711, находящ се в с. Близнаци, общ. Аврен, обл. Варна, ул. „Янтра“ № 17, с площ от 612 кв. м.;

В/ ПИ с кадастрален идентификатор 04426.502.777, находящ се в с. Близнаци, общ. Аврен, обл. Варна, ул. „Янтра“ № 15, с площ от 775 кв. м.;

Г/ ПИ с кадастрален идентификатор 04426.502.778, находящ се в с. Близнаци, общ. Аврен, обл. Варна, ул. „Янтра“ № 15, с площ от 478 кв. м.;

била допусната обезпечителна мярка възбрана по т. дело № 572/2021 г. по описа на ВОС, вследствие на което било образувано ИД 20218950402349 по описа за 2021 г. на ЧСИ

Л. С., рег. № 895 в КЧСИ.

С молба с вх. № 21266/21.10.2021г., ищцата уточнява и че според последно публикувания в ТР баланс на ответното дружество за 2016г., задълженията на ответното дружество възлизат на 575 000 лв. и се явяват задължения към трети лица. Тъй като това били суми, предоставени от починалия съдружник и били разходвани за закупуване на недвижими имоти, движимо имущество, строителство на ДМА от „Южен съюз“ ЕООД /възлизащи общо на 560 779,18 лв./, същите съответно представляват задължения към починалия съдружник. Поради погасяване по давност на тези вземания на наследодателя към дружеството, сумите са останали в полза на последното като негови активи.

При това положение, при 50% дялово участие на починалия съдружник в капитала на „Южен съюз“ ЕООД, ищцата счита, че сумата която се дължи на основание чл. 125, ал. 3 от ТЗ, представлява 50% от 603 000 лв. - нетната стойност, получена от сбора между записаните в баланса за 2016г. 28 000 лв. като собствен капитал и сумата от 575 000 лв., представляваща увеличение на същия. На база на тези изчисления, ищцата намира, че припадащата се част на починалия ѝ съпруг е 301 500 лв.

В правната си аргументация, наследницата С. излага становище, че задължението на дружеството възниквало по закон. Съобразно съдебната практика, за да бъде определена стойността на дяловете на съдружник с прекратено участие в дружество с ограничена отговорност, следвало от актива по междинния счетоводен баланс, изготвен към края на месеца, през който било прекратено участието на съдружника, да се вземе стойността на ДМА, другите нематериални активи и краткотрайни материални активи на дружеството, а от пасива - само неговите задълженията, без да бъдат отчитани стойностите на собствения капитал, резервите и финансовия резултат (Решение № 10/10.09.2012г. по т. дело № 502/2010г. на ВКС, II ТО). В случай на краен резултат положително число при съпоставяне на двете величини се получавал чистият актив, стойността на който трябвало да бъде разделена на броя на дяловете, формиращи капитала на дружеството. Паричната равностойност на дяловете на прекратилия участието си съдружник се равнявала на произведението от броя на притежаваните дялове и определената стойност на един дружествен дял.

Въз основа на тези си съображения, ищцата претендира осъждането на ответника да ѝ заплати сумата от 30 000 лв. частичен иск от 301 500 лв., представляващи равностойността на полагащия ѝ се наследствен дял, в следствие от прекратяването на участието в ответното дружество на нейния съпруг, ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска – 01.09.2021 г. до окончателното ѝ изплащане. Претендира се и присъждане на сторените в производството разноски.

В срока по чл. 367 от ГПК, по делото от **ОТВЕТНИКА** е постъпил отговор на исковата молба, в който твърди, че искът е допустим, но неоснователен, като го оспорва по размер.

Според ответното юридическо лице, ищцата, като наследник на починалото лице, е

процесуално легитимирана да претендира получаване на стойността на неговия дружествен дял. Оспорва обаче, че тя е единственият му наследник, тъй като той имал две деца, родени от негов предходен брак – Е.И.К. и Е.И.К.. Но в тази връзка посочва, че като трето лице няма право да изисква информация по наследствено дело № 168/2020, открито при нотариус Л. Г. Крупнова във Федерация Русия.

Ответникът е на мнение и че доколкото искът касае имуществена претенция по отношение на търговец, регистриран в България, приложими са разпоредбите на Кодекса за международно частно право (КМЧП), според чл. 58, т. 6 вр. чл. 56, ал. 1 от който, меродавно при уреждане на отношения, свързани с придобиването и загубването на членство в юридическо лице, както и свързаните с това права и задължения е българското законодателство. Съответно следвало да се приложат нормите на българския закон за наследството (ЗН) при определяне на кръга на наследниците по закон и техните дялове. В този смисъл, ищцата имала право да претендира само 1/3 от дружествения дял, като представените с исковата молба удостоверения за наследяване по закон и завещание не могли да дерогират приложението на българския ЗН, при наличие на други наследници по закон от първия ред. Съобразно тези си аргументи, ответникът заявява, че искът е неоснователен в предявения от само от единия от наследниците, размер.

Ответното дружество сочи, че въпреки липсата на яснота за кръга на наследниците, след получаване на поканата от ищцата, управителят И. предприела действия за установяване на действителните налични активи и пасиви на дружеството и тяхната стойност. Това се налагало от разпределението на отговорностите и задачите между съдружниците през годините и по-конкретно на извършването на счетоводната дейност, осъществяваната под ръководството на починалото лице. И. установила, че дейността на „Южен съюз“ ЕООД, развивана в периода от създаването му до 2016 г. включително, била непълно представена и счетоводните записвания не отговаряли на фактически извършените сделки. Неизчерпателно посочва договори и извършени по тях плащания от страна на дружеството, като отбелязва, че същите не са били отразени в графа „мат. активи в процес на изграждане“ в последния публикуван в ТР Годишен финансов отчет (ГФО), преди дружеството да преустанови дейността си и по конкретно: Договор за проектиране от 16.02.2012 г. и плащания на сумите от 2000 евро и 4100 евро; Договор за изготвяне оценка на съответствие на инвестиционен проект от 12.09.2012 г. и плащане за 1000 лв.; Договор за технически контрол от 02.06.2012 г.; такса за издадено РС – общо за 2 686,77 лв.; договор за СМР /ВиК/ от 03.12.2012 г. (сборно над 4000 лв.); Договор за ПУП /2012 г./ - 600 лв.; плащания за корекция на инвестиционен проект, за вертикална планировка и други услуги – 700 лв.; Договор за строеж от 15.05.2013 г. с плащания за общо 198 300 лв.; платени материали за 7800 лв. и 16 819,06 лв.; Договор за проектиране от 07.10.2013 г. и плащания за 4900 лв.; Договор за подготовка на документи от 08.11.2013 г. и плащане за 5200 евро; плащания за авторски права за 400 лв.; Договор за технически контрол от 26.09.2014 г. и плащане за 300 лв.; плащане за геодезическа снимка за 250 лв.; Договори за наем на каравана и пазене на обекта с плащания за общо над 2790 лв.; Заповед за отписване от

актовите книги за ОС, ведно с разходи за КНА – 285 лв. Въпреки неточните отразявания, строителството било факт, като за същото било издаден акт, образец 14. Отчита се и че в баланса, представен ѝ от счетоводната кантора, която през годините е водила счетоводството на дружеството, не е била включена цялата дейност по строителството.

В отговора си, управителят на „ЮЖЕН СЪЮЗ“ ЕООД отбелязва, че с оглед нереализираното ѝ намерение да се оттегли от дружеството, през 2019г. предала на починалия съдружник пълната документация във връзка със строежа, който след преглед и оценка на документите, я освободил от отговорност.

Поради неточното водене на счетоводството, управителят И. обяснява, че не е могла да представи баланс към м. ноември 2020г. Такъв щяла да предостави в първото по делото съдебно заседание или щяла да се ползва от експертизата, която щяла да бъде изготвена по искане на ищеца.

В изложението си, И. оспорва твърдението, че вземанията на съдружниците са способствали за увеличаването на нетната стойност на капитала на дружеството, респективно за увеличаване на дела на починалото лице. Твърди, че всички вноски по чл. 134 от ТЗ са били използвани за извършването на строителството, а някои от вноските били възстановени на съдружниците чрез извършване на лични плащания.

Въпреки възраженията си, управителят на ответното дружество заявява готовността си за заплащане на стойността на дружествения дял, в случай, че според надлежно изготвен баланс се формира актив, който надвишава пасива.

В изпълнение на заявеното от управителя И. желание за доброволно разрешаване на спора е била проведена процедура по медиация, която, според изложеното в информационния формуляр за обратна връзка на отговорния медиатор, завършила неуспешно.

В съдебно заседание, за ищеца се явява процесуален представител, който поддържа исковата претенция, моли съда да уважи исковете, както и да присъди на ищцата сторените от същата разноски за заплатена държавна такса. За ответника се явява процесуален представител, който оспорва исковата претенция, поддържа направените възражения, моли за отхвърляне на иска и за присъждане на разноски, съобразно приложен списък.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:

Не се спори между страните, а и след служебна справка по партидата на ответното дружество в АВ – ТР се установява, че същото е вписано като правен субект на 11.11.2011г. Учредено е от съдружниците А.Г.И. и И.В.К.. Капиталът на дружеството при неговото учредяване е в размер на 10 лв., които са изцяло внесени и се разпределят по 50 % или по 5 лв. на всеки един от съдружниците. На 17.08.2021г. И.В.К. е заличен като съдружник и управител на дружеството, поради настъпила смърт, а неговият дял от капитала е поет от другия съдружник А.И., която е вписана и като едноличен собственик и управител на дружеството „Южен съюз“ ЕООД. Установява се още, че за 2017г., 2018г. и 2019г.

дружеството е подало декларации по чл. 38 ал.9, т.2 от ЗСч., като управителят на дружеството е декларира, че за посочените години предприятието не е осъществявало дейност по смисъла на Закона за счетоводството. За 2020г. и 2021г. не са заявявани за обявяване ГФО или декларации по чл. 38 ал.9, т.2 от ЗСч. Последният публикуван ГФО е за 2016г.

Видно от приложеното по делото /л.18- 21/ свидетелство за смърт Х – МЮ No 550302, издадено на 05.11.2020г., от Многофункционален център за държавни услуги на район Силино, Правителство на Москва – на руски език и в превод на български, се установява, че И.В.К. е починал на 05.11.2020г. в гр. Москва, Руска федерация.

От приложените на л. 12-л.17 писмени доказателства на руски език и в превод на български – удостоверение за правото на наследство по завещание, издавано за потвърждение на правото на наследство, намиращо се извън границите на Руската федерация и удостоверение за правото на наследство по закон, издавано за потвърждение на правото на наследство, намиращо се извън границите на Руската федерация, се установява, че наследник, както по закон, така и по завещание, на имуществото на И.В.К., от каквото и да се състои и където и да се намира извън пределите на Руската федерация, е съпругата му Алл. Н. С.. Видно е от приложеното удостоверение, издадено от Нотариус Л.Г.К. /л. 158 – 160/ - на руски и в превод на български, че Алл. Н. С. е единствен наследник, приел наследството по завещание, на цялото имущество на И.В.К., в каквото и да се състои то и където и да се намира. Приложено е на л. 226 – 228 и друго удостоверение от Нотариус Л.Г.К. - на руски и в превод на български, от което се установява, че наследници по закон от първи ред на починалия И.В.К. са съпругата му: Алл. Н. С., и двете му дъщери Е.И.Х.й и Е.И.К.. Нотариусът сочи, че Е.Х. не се е обръщала към нотариалната кантора със заявление за приемане на наследството в рамките на 6 мес. срок по чл. 1154 от Гражданския кодекс на Руската федерация, а дъщерята Е.К. се е обърнала и е подала заявление, но при представяне на завещанието към А.С., тя е посочила, че не е инвалид или наследник по чл. 1148 и чл. 1149 от ГК, който да има право на задължителен дял и не възразява срещу получаването на удостоверението за право на наследяване по завещание от А.С..

От представените от ответното дружество 2 броя удостоверения за раждане – л.177 – л.180, се установява, че В.В.К. има две дъщери Е.И.К., родена на 28.03.1974г. и Е.И.К., родена на 26.05.1983г.

От приложените от ищцата писмени доказателства на л. 37 – 39 се установява, че същата е депозирала молба до ответното дружество с искане да бъде приета за съдружник като наследник на починалия съдружник И.К., като с протокол от ОС на „Южен съюз“ ООД от 13.08.2021г., молбата ѝ е отхвърлена.

От нотариалните актове на л. 22- л.34 се установява, че ответното дружество е собственик на 1/ ПИ с кадастрален идентификатор 04426.502.72, находящ се в с. Близнаци, общ. Аврен, обл. Варна, ул. „Тунджа“ – без адм. №, с площ от 657 кв. м.; 2/ ПИ с кадастрален идентификатор 04426.502.711, находящ се в с. Близнаци, общ. Аврен, обл. Варна, ул. „Янтра“ № 17, с площ от 612 кв. м.; 3/ ПИ с кадастрален идентификатор

04426.502.777, находящ се в с. Близнаци, общ. Аврен, обл. Варна, ул. „Янтра“ № 15, с площ от 775 кв. м. и 4/ ПИ с кадастрален идентификатор 04426.502.778, находящ се в с. Близнаци, общ. Аврен, обл. Варна, ул. „Янтра“ № 15, с площ от 478 кв. м.

На л. 77 – л. 130, както и на л.181 – л. 190 и л.198 – л.210 ответното дружество е представило и съответно са приети документи, свързани със строителството на две еднофамилни жилищни сгради, които е следвало да бъдат изградени в притежаваните от същото недвижими имота, включително и доказателства за извършени плащания от дружеството.

Представени са и извлечения от банковите сметки на дружеството ответник в периода 01.12.2011г. до 11.10.2019г. на л. 162 – 175.

Видно от декларация, подписана от И.К. на 09.04.2019г., същият е получил от А.И. всички документи, издадени на „Южен съюз“ ООД относно строежа на двете еднофамилни жилищни сгради в с. Близнаци, като А.И. се освобождава от отговорност за извършване на строителна дейност. / л.191 – л. 193/.

По делото е изслушано и прието заключението на вещото лице П.С. по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, което ищцата оспорва. От заключението на вещото лице, което съдът кредитира, като кореспондиращо останалия доказателствен материал, се установява, че в Търговския регистър (ТР) са публикувани годишни финансови отчети (ГФО) на „Южен съюз“ ЕООД за 2011 г., 2012 г., 2013 г., 2014 г., 2015 г. и 2016 г. Съгласно публикуваните ГФО сочи кои са съставители на отчетите за съответните години. Във връзка с промяната на Закона за счетоводството в сила от 01.01.2021 г. за 2020 г. дружеството не е задължено да подава декларация по чл.38, ал.9, т.2 от ЗСч. На 11.04.2022 г. вещото лице е разговаряло със С.Д. управител на "Бизнесконсултант" ЕООД – съставител на отчетите за 2014г. – 2016г. за предоставяне на счетоводни регистри на „Южен съюз“ ООД, но до датата на изготвяне на експертизата не са получени счетоводни регистри. Настоящият счетоводител на „Южен съюз“ ЕООД - Велина Иванова обяснила, че не са й предоставяни счетоводни регистри на дружеството и тя е презавеждала счетоводството на „Южен съюз“ ЕООД от 2011 г. до 30.11.2020 г. Експертизата е извършила проверка въз основа на представените първични счетоводни документи и счетоводните регистри за периода от 01.01.2011 г. до 30.11.2020 г. При съпоставяне на предоставените оборотните ведомости с публикуваните ГФО в ТР се установили разлики, но поради липса на счетоводни регистри от предходните счетоводители не можело да се установи на какво се дължат разликите. Не били представени инвентаризационни описи на дълготрайни активи, на касови наличности и потвърдителни писма от контрагенти. При презавеждане на счетоводството, счетоводната политика на дружество е последователно прилагана и не е променяна, включително при изготвяне на междинния счетоводен баланс към 30.11.2020 г. През 2020 г. са осчетоводени документи от предходни години като е приложен препоръчителният подход съгласно параграф 7.1.1 от НСС 8 Нетни печалби или загуби за периода, фундаментални грешки и промени в счетоводната политика, а именно фундаментална грешка, която е свързана с предходни периоди, се отчита през текущия период чрез увеличаване или намаляване на

салдото на неразпределената печалба/загуба от минали години. Дълготрайните материални активи били оценени по препоръчителния подход от СС № 16 - ДЪЛГОТРАЙНИ МАТЕРИАЛНИ АКТИВИ - всеки отделен дълготраен материален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка. В заключение сочи, че презаведеното счетоводство на ответното дружество е водено при спазване на принципите, посочени в чл. 26 ал.1 от ЗСч и приложимите счетоводни стандарти. Вещото лице е изготвило счетоводен баланс на ответното дружество към 30.11.2020г. , като сумата на активите на ответното дружество е по-ниска от сумата на пасивите му с 47 801,01 лв. Към 30.11.2020 г. налични ДМА, собственост на дружеството са четирите поземлени имоти в с. Близнаци с отчетна и балансова стойност общо 125 173,12лв., като във времето не е променяна тяхната оценка, правилно е определена отчетната стойност. Върху ПИ има започнато строителство на сграда, което не е завършено. ПИ са изписани в инвентарната книга за дълготрайни активи на дружеството като урегулиран имот с. Близнаци с отчетна стойност в размер на 125 173,12 лв., по сметка 201 с дата на придобиване: 28.11.2011г. В съдебно заседание вещото лице пояснява, че кредиторите на дружеството са двама, като основният кредитор е починалият съдружник. Другият съдружник е управителят на дружеството, но неговата сума е по – малка. Средствата са предоставени по банкова сметка и това не са задължения към контрагенти.

Представени са счетоводни документи – оборотни ведомости, главна книга, синтетични хронологични ведомости, баланс и опр, както и извлечения от банковата сметка на ответното дружество от сметка в долари, които са послужили за изготвяне на експертизата. /л. 251 – л.309/. Представени са и първични счетоводни документи и извлечения от сметки за периода от 2011г. до 2020г./л. 314 – 385/, от които се установява, че в периода 28.11.2011г. – 05.12.2014г. И.К. е превел по банковите сметки на дружеството ответник общо сумата от 456 052,60 левова равностойност, а извършените преводи са били в евро и щатски долари и с посочени основания: „заем“.

От ответната страна в изпълнение на указанията на съда за представяне на документи във връзка с предоставените на дружеството средства от съдружника К. са приложени единствено Протокол от ОС на съдружниците от 07.04.2013г./л. 176/, от който се установява, че е взето решение за строителството на две еднофамилни жилищни сгради в имотите в с. Близнаци, като е упълномощен И.К. да извърши плащания по банков път, а А.И. да извърши всички необходими дейности във връзка със строителството, както и Договор за заем с К. от 22.06.2012г. за сумата от 14 243,48 евро, с които е финансирана покупката от дружеството на автомобил.

Въз основа на изложената фактическа обстановка и съобразявайки становището на страните, съдът достигна до следните **правни изводи**:

За успешното провеждане на предявените искове, ищцата следва да установи при условията на пълно и главно доказване, че И.В.К. е бил съдружник в ответното дружество със съответния дял от капитала му, основанието за и датата на прекратяване на участието му в дружеството, както и размера на наследствения му дял от дружественото имущество,

чието получаване се претендира, вкл. че е единствен наследник на починалото лице. В тежест на ответното дружество е да докаже направените правоизключващи възражения, в това число: собствената си изправност при уреждане на имуществените последици от прекратяване на дружественото правоотношение, обстоятелството, че ищцата не е единствен наследник на починалия съдружник, т.е. че последният има и други наследници, наличието на пасиви, надвишаващи размера на активите на дружеството, както и че са налице пропуски при водене на счетоводството, което обосновава неговата нередовност.

Безспорно е установено по делото, че И.В.К. е бил съдружник в ответното дружество и притежавал 50% от капитала му, както и че членственото му правоотношение било прекратено с неговата смърт, настъпила на 05.11.2020 г. Установява се също, че ищцата е негов наследник по закон и завещание.

По отношение на приложимото право към възникналото наследствено правоотношение, съдът съобрази, че е налице действащ договор за правна помощ по граждански, семейни и наказателни дела, сключен между РБ и СССР /в сила от 18.01.1976г., обн. ДВ бр.12 /10.02.1976г., попр. ДВ бр.17 от 28.02.2014г./. В чл. 32 от същия е уредено правото на наследяване, като е посочено, че правото на наследяване върху движимо имущество се урежда от законодателството на договарящата страна, чийто гражданин е бил наследодателят в момента на смъртта си, а правото на наследяване върху недвижимо имущество се урежда от законодателството на договарящата страна, на чиято територия се намира недвижимото имущество. Безспорно е че И.К. е бил гражданин на Руската федерация към датата на смъртта и доколкото в настоящия казус не се засягат права на наследяване върху недвижим имот, а във връзка с прекратяване на участието му поради смърт в дружество, то и кръгът на наследниците следва да се определи според правото на Руската федерация. Доколкото в чл.35 от Договора за правна помощ е посочено, че по делата за наследяване на движимо имущество, освен в случаите по ал. 3 /за каквато липсват данни да е настоящата хипотеза/, са компетентни органите на правосъдието на договарящата страна, чийто гражданин е бил наследодателят в момента на смъртта си, съдът намира за необходимо да обоснове и компетентността на българския съд за разглеждане на производството по чл. 125 ал.3 от ТЗ.

Българският законодател е възприел два метода за регулиране на частноправните отношения с международен елемент: 1/ пряк метод на уредба, чрез създаване на специални, преки норми за отношението в съответствие с неговата специфика; 2/ непряк, стълкновителен метод на уредба, чрез създаване на стълкновителни норми. Приложимото право към въпросите, засягащи придобиването и загубването на членство в юридическо лице, както и свързаните с това права и задължения, е уредено в глава V, раздел II от КМЧП, като съгласно чл. 3 КМЧП разпоредбите на КМЧП не засягат уредбата на частноправните отношения с международен елемент, установена в международен договор, в друг международен акт в сила за Република България или в друг закон. Следователно при проверка относно приложимото материално право към възникналото правоотношение във връзка със членственото правоотношения на дружество със седалище в Република България,

трябва да се прецени дали са двустранни или многостранни международни конвенции /договори/, които го уреждат, има ли специални закони и ако такива не съществуват, приложимото право трябва да се определи съобразно разпоредбите на КМЧП. Както беше посочено по-горе, налице е сключен договор за правна помощ, но в същия липсва изрична регламентация за конкретния казус. Разпоредбата на чл. 35 от Договора е неприложима, поради спецификата на претенцията, която е свързана с уреждане на имуществени отношения с юридическо лице по повод прекратяване на членството в същото. При липса на изрична уредба в Договора за правна помощ, то и приложима е разпоредбата на чл. 58 т.6 вр. чл. 56 ал.1 от КМЧП, които обуславят компетентност на българския съд.

От представените писмени доказателства от ищцата, които не бяха оспорени от ответника и не беше представено доказателство за опровергаване на приложимостта на удостоверените от нотариус Нотариус Л.Г.К., разпоредби от приложимия Граждански кодекс на Руската федерация, - чл. 1148 , чл. 1149 и чл. 1154, то и съдът приема, че единствен наследник по завещание на починалия И.К. е неговата съпруга – А.С..

Разпоредбата на чл. 125, ал. 3 ТЗ е императивна и предвижда, че при прекратяване участието на съдружник му се изплаща сума, определена по размер съобразно участието на съдружника в капитала на дружеството по счетоводен баланс към края на месеца, през който е настъпило прекратяването (така решение № 224/10.09.2010 г. на ВКС, II ТО, по т. д. № 765/2008 г. и решение № 120 от 10.07.2012 г., по т. д. № 781/2011 г. на ВКС, II ТО). Имуществената последица по чл. 125, ал. 3 ТЗ е правото на съдружника, или в случая на неговия наследник, да иска паричната равностойност на дружествените дялове. Предпоставка за уважаване на иска е да е прекратено участието на съдружника, обезщетението да не е изплатено от дружеството, като изчислението на равностойността на дружествения дял се извършва, въз основа на т. нар. чист актив (разлика между активи и пасиви без собствен капитал, в т.ч. резерви и финансов резултат) - Решение № 224/10.09.10 г. по т. д. № 765/08 г. на II т. о., решение № 100 от 07.02.2013 г., по т. д. № 665/2011 г. на ВКС, I ТО. По делото се установява, че към датата 05.11.2020 г. съдружникът К. е прекратил участието си в ответното дружество, поради настъпила смърт, поради което имуществените последици от това прекратяване се уреждат съобразно счетоводен баланс към края на месец ноември 2020г.

По отношение на начина на изчисляване на равностойността на дружествения дял е налице константна практика на ВКС, обективизирана в решение № 64 от 09.06.2009 г., по т. д. № 504/2008 г. на II ТО; решение № 100 от 07.02.2013 г., по т. д. 665/2011 г. на I ТО; решение № 466 от 30.06.2008 г., по т. д. № 112/2008 г. на II ТО и др., в която се приема, че за да се определи стойността на дяловете на прекратилия участието си съдружник в дружество с ограничена отговорност, следва от актива по счетоводния баланс включващ стойността на дълготрайните материални активи на дружеството, други нематериални активи и краткотрайни материални активи, да се извади тази част от пасива, която формира задълженията на дружеството /без собствения капитал/. При съпоставяне на двете величини, ако сумата на активите е по-висока от задълженията, т.е. собственият капитал е

положителна величина, се получава условно наречен чист актив, стойността на който се разделя на броя на дяловете, формиращи капитала на дружество. Паричната равностойност на дяловете на прекратилия участието си съдружник се равнява на произведението от броя на притежаваните дялове и определената стойност на един дружествен дял. При определянето на дружествения дял следва да се вземе за основа историческата цена на активите - т.е. цената, по която същите се оценяват и счетоводно отразяват към момента на тяхното възникване и придобиване, а не пазарната цена на активите /Решение № 87 от 6.06.2012 г. на ВКС по т. д. № 468/2011 г., II т.о./, както е постъпило и вещото лице при изготвяне на заключението.

Съдът кредитира заключението на вещото лице и приема, че на ищцата не се дължи претендираната от нея сума, предвид че след съпоставяне на двете величини - сумата на активите със сумата на пасивите се получава отрицателна величина.

По отношение на оспорванията за нередовно водено счетоводство, на което в случая се позовава ответното дружество, съдът съобрази, че в този случай, когато се констатира несъответствие между записванията в баланса и първичните счетоводни документи, документално обосноваващи тези записвания или несъответствие на съставения за нуждите на производството счетоводен баланс, с нормативните актове, уреждащи счетоводната отчетност, или с възприетите и обективирани от самото дружество, конкретни правила и политика за водене на счетоводството му, то за нуждите на определянето на действителната стойност на дела на напусналия дружеството съдружник, по делото следва да се изготви от назначено от съда вещо лице, нарочен, коригиран баланс, изцяло съобразен с посочените норми и правила. В процесния случай, вещото лице констатира нередовности, същите се констатира и от съда, предвид, че за част от счетоводните записвания не са съставени/липсват първичните счетоводни документи, но въпреки тази констатация, вещото лице сочи, че счетоводството е презаведено и след неговото презавеждане същото е водено при спазване на принципите, посочени в чл. 26 ал.1 от ЗСч и приложимите счетоводни стандарти. Заключението на вещото лице е изготвено въз основа на презаведеното счетоводство, поради което е изпълнено и изискването за изготвянето на нарочен, коригиран баланс от вещото лице.

Пасивът по баланса е в размер на 441 450,16 лв. с включени вземания на съдружниците, като тези вземания не се установи да са по направени допълнителни парични вноски, както твърди вещото лице при изслушването му в осз, доколкото от представения от ответника единствен протокол на ОС на съдружниците от 07.04.2013г. не се съдържа решение за извършване на вноските от съдружника К.. Ответното дружество сочи, че такова решение няма, както и единственият договор за заем, сключен в писмена форма със съдружника К. за предоставените от него общо суми в размер на 456 052,60 левова равностойност, е този от 22.06.2012г. за сумата от 14 243,48 евро, с които е финансирана покупката от дружеството на автомобил. Налице са извършени преводи по сметката на дружеството от страна на наследодателя на ищцата, за което и двете страни по делото, не спорят. Посочени като основание за извършването на преводите са договори за заем, които

обаче като първични счетоводни документи не се откриват. Сумите са осчетоводени като задължения по договори за заем в счетоводството на ответника. Неоснователни са възраженията на ищцата, че същите са погасени по давност или опростени – липсват доказателства за конкретните договорки по тези договори за заем по отношение на срока, за който се сключват или изрично изявление за опрощаване, като съответно и неоснователно е искането на С. сумите като погасени по давност/ опростени да се отнесат като приход. При това разрешение на въпроса, сумата на актива е 393 649,15 лв., а на пасива, както се посочи по-горе 441450,16 лв. Изплащане на равностойността на дружествения дял не се извършва при превишение на пасива над активите по баланса на дружеството към края на месеца, през който е настъпило прекратяване на участието. По изложените съображения, предявеният иск да бъде заплатен на ищцата сумата 30 000 лв., като част от сумата 301 500 лв., представляваща дължимата стойност на дружествения дял на наследодателя на ищцата в размер на 50 % от капитала на "Южен съюз" ООД към края на месеца, през който е настъпило прекратяването на членственото му правоотношение - 30. 11. 2020г. е неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен. Съответно в този случай е неоснователна и акцесорната претенция за присъждане на лихва върху сумата.

По разноските:

С оглед изхода от спора, и на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, на ответника се дължат сторените от него разноси, за които същият е представил и списък по чл. 80 от ГПК /л. 389/, или това е общо сумата от 1590 лв., от които 1500 лв. – адвокатско възнаграждение и 90 лв. – такси за извършените по делото преводи на документи от руски на български език.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Алл. Н. С., родена на *****, с адрес: *****, гражданка на Федерация Русия, **срещу** „Южен съюз“ ЕООД, ЕИК 201781016, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Д-р Любен Попов“ № 28, бл. Ж, ап. 56, представлявано от управителя А.Г.И., искове с правно основание чл. 125, ал. 3 от ТЗ и чл. 86 от ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищцата **сумата от 30 000 лв. /тридесет хиляди лева/ – частичен иск от общо 301 500 лв. /** триста и една хиляди и петстотин лева/, представляващи равностойността на наследствения дял от прекратеното поради смърт участие в дружеството - ответник на съдружника и съпруг на ищцата И.В.К., починал на 05.11.2020г., **ведно** със законната лихва върху посочената главница, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда – 01.09.2021г. до окончателното заплащане на задължението, **като неоснователни.**

ОСЪЖДА Алл. Н. С., родена на *****, с адрес: *****, гражданка на Федерация Русия, **ДА ЗАПЛАТИ** на „Южен съюз“ ЕООД, ЕИК 201781016, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Д-р Любен Попов“ № 28, бл. Ж, ап. 56, представлявано от

управителя А.Г.И., сумата от **1590 лв. / хиляда петстотин и деветдесет лева/**, представляваща направените от ответното дружество разноси, **на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК.**

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд - Варна в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____